

KLUBOVNÍ HLASATEL

Zpravodaj pro kluby, oddíly a stopaře

č. 9 / 2007

Nazdar plantážníci!

A je to znovu tady! Dlouhodobá hra se rozjíždí! Dali jsme si záležet a věříme, Tauris je zas o něco lepší, propracovanější, zajímavější a dobrodružnější než Perpetuum, neváhejte proto ani minutku a pojd'te prožít spolu s klubem nevšední zážitky na neznámé planetě. Vesmírná loď ztroskotala, podaří se vám ji zachránit? Přežijete na planetě? Záleží jen na vás. Dále v Hlasateli objevíte i několik novinek jako rubriku Ze severní strany nebo Dálky volají.

Hezké počteníčko vám přeje redakce KH

KLUBAŘSKÝ SLOVNÍČEK

PAMĚTNÍ LÍSTEK Obvykle papírový lístek nebo kartička malého formátu, vydávaný speciálně při příležitosti konání klubovní akce. Pamětní lístky lze lepit do cancáku, kroniky nebo sbírat samostatně - oživují vzpomínky na tábory, výpravy, schůzky nebo další podniky. Každému členu klubu náleží jeden pamětní lístek za každou akci. Lístky mohou být číslované (viz heslo číslování podniků) nebo nečíslované, obvykle ručně vyráběné.

POLÁK MAREK Viz heslo Sharp

PŘEZDÍVKA Druhé - neformální jméno, které dostává po určité době nováček v klubu. Přezdívka by se měla odvíjet od zvláštních vlastností svého nositele, vázat se na jeho významný čin nebo zážitek, odrážet nějakým způsobem jeho osobnost. Přezdívku často získává nositel nedobrovolně, nevhodné je vymýšlet si přezdívku sám, stejně jako užívat namísto přezdívky familiérní verzi křestního jména. Velice časté jsou přezdívky představované jmény divokých zvířat a bezvýznamové zkratky. Nežádá jsou lidé známí v klubu pod svojí přezdívkou lépe než pod svým skutečným jménem.

P-S

RP Raketová posádka - typ klubu při časopisu ABC koncem 60. a začátkem 70. let 20. století, jeho členové mají rádi technické vymoženosti, vynálezy a stroje.

RYCHLÉ ŠÍPY Legendární klub tvoří pět chlapců - Mirek Dušín, Jarka Metelka, Jindra Hojer, Červenáček a Rychlonožka. Poprvé se objevují v komiksu na zadní straně časopisu Mladý hlasatel 17.12.1938, od té doby vystupují v dalších 315 dílech komiksu různých časopisů a knihách Záhada hlavolamu, Stínadla se bouří a Tajemství Velkého Vonta. Rychlé šípy se staly vzorem desetitisíců klubů a vstoupily do české kultury jako nejznámější komiks. Většinu příběhů vytvořili podle scénáře Jaroslava Foglara Jan Fischer a Marko Čermák. Dodnes není jasné, zda Rychlé šípy skutečně existovaly a odkud pramenila Jestřábova inspirace, hledání jejich stop však dodnes zaměstnává nejednoho klubaře.

SENY Viz heslo březové lístky.

SHARP Marek Polák, redaktor časopisu Bobří stopou, od roku 1993 do roku 2002 vůdčí osobnost ve stejnojmenném hnutí při sdružování KBS (viz samostatné heslo).

Připravil Čáp

Klubovní hlasatel - zpravodaj pro kluby, oddíly a stopaře. Číslo 9, vyšlo 1.10.2007. Šéfredaktorka: Adéla Vožechová - Bublina. Spoluvytvářeli: Josef Bláha - Řešetlák, Vojtěch Jírovič Hanuš - Vojta, Jiří Vladimírovič Kalina - Čáp, Vladimír Vladimírovič Schmid - Stopař, Petr Kuběnský - Čiki, Hynek Cígler - Hyňas, Marek Skýpala - Winoga, Jaroslav Šimon - Jarda, Renata Chloupková - Renča, Tomáš Moravec - Topik a také soutěživé kluby a stopaři. Vydává Sdružení přátel Jaroslava Foglara, pošt. schránka 245, Brno 658 45, spj@spj.cz,

KLUBOVNÍ STRÁNKY

JAK SI ZALOŽIT KLUB

Stačí, pokud se dá dohromady 3 - 8 kamarádů, která bude držet při sobě v dobrém i zlém, společně si pak vyberete typ klubu podle vašich zájmů. Vynikajícím pomocníkem v klubařských začátcích je brožurka Kudy z nudy. Autorem brožurky i těchto typů klubů je Soki.

KBS - KLUB BOBŘÍ STOPY

Vhodný klub pro ty, kdo mají rádi táboření, foglarovky, dobrodružství, přírodu, ochranu přírody, průzkumné výpravy. Stovkařem je Čáp.

BT - BRATŘSTVO TALISMANU

Pro ty, kdo mají rádi tajemství a jeho odhalování. Jsou to také čtenáři dobrodružných, fantasy nebo sci-fi knížek. Pátrají v ruinách starých hradů, v lesích nebo v tajemných městských čtvrtích. Stovkařem je Bublina.

DK - DÍVČÍ KLUB

Zakládají ho holky, které mají prostě dívčí zájmy, rády tančí, zpívají a něco vytvářejí, pořád něco podnikají. Stovkařem je Bublina.

KŠ - KLUB ŠIKOVNÝCH

Jeho členové rádi něco kutí, staví modely železnic, měst, aut, letadel. Nebo rádi šijí, modelují, malují. Vyrábí nejrůznější výrobky z rozličných materiálů. Stovkařem je Rolf.

OK - OLYMPIJSKÝ KLUB

Rychlost, síla, vytrvalost, odhodlání, to jsou jedny z vlastností členů těchto klubů. Rádi hrají na plácku nějaké hry a sportují. Vyzývají k zápasům ostatní party, pořádají turnaje nebo dokonce sídlištní ligy. Stovkařem je Rolf.

45. BT Zlaté podkovy Litovel

Dobrý den, promiňte prosím, že náš klub tak dlouho nepsal.

Bylo to z toho důvodu, že

Gazna a ilegální člen

Petra odešly z klubu.

Teď jsme na to dvě, ne-
vadí to? Nechceme kvůli

holkám skončit. Petra
odešla, protože ji to ne-

bavilo a já Zika se v září stěhuju a Gazně se
to nelíbí, tak odešla (dle mého názoru objevila

kluky, ale nechce to
přiznat). S Evou jsme se

dohodly, že 17. 7. se zn-
ovu sejdeme u nás doma.

Tak jsme taky udělaly.

Nejdřív jsme vykopaly listinu úmluvy a pak
jsme udělaly originální papíry našeho klubu

(na jednom je toto hlášení). Na ten originální
tiskopis jsme napsaly

úplně novou listinu

úmluvy, zakopaly a
zapečetily ji. Kronika je

taky obnovená. Minule

jste se ptali, jak soutěžíme. Hrajeme hry a po-
dle jejich obtížnosti je budujeme. Dlouhodobka

Ostrov pokladů je právě ukazatelem našich
bodů. Taky rády kreslíme, hlavně koně a jiná

zvířata. Ještě k tomu, jak vznikl název Zlaté
podkovy a jak vznikl klub. To jsem se jednoho

krásného dne rozhodla, že založím klub. Řekla
jsem si, co by nás mělo spojovat. Napadla mě

jediná věc – KONĚ! Já

i moje největší a nejlepší
kámoška Eva i všechny

bývalé členky milujeme
koně! A jelikož se mi

toho dne zdál sen, že cválám na svém koni a on
pak ztratil podkovu, která když jsem ji znovu

našla, zářila jako zlato = Zlaté podkovy. No a
nápad byl tu. Zbytek historie klubu zase jindy.

Děkujeme za Hlasatel i Kudy z nudy. Ahooo
Zika (dopisovatel) a Eva (zástupce)

Připravila Bublina

ZE SEVERNÍ STRANY

Dobře si pamatuji na dávný pravěk, rok 1996, kdy byl založen klub Ptáka Jelimáka. O dva roky později, v dubnu 1998, vstoupil do SPJF již pod názvem Hvězda Severu – 211. klub Bobří stopy. Krásné začátky! Krásné, ale občas také krušné. Měli jsme spoustu nápadů, co bychom chtěli dělat, hltali jsme příručky pro rádce skautských družin a knihy návodů s hrami, ale stále to nebylo ono.

Mnoho z toho se nám toho nedařilo tak, jak by mělo. Nevěděli jsme kde začít, za který to vzít konec.

Nakonec se povedlo a 211. KBS Hvězda Severu funguje dodnes, před pár lety se dokonce rozrostl v oddíl. Letos v lednu jsem odstoupil z jeho vedení. Důvody byly mnohé, ale za těch více než deset let mi klub přirostl k srdci natolik, že mi bylo líto, aby naše historie, naše výhry a prohry, naše nápady zůstaly navždy zapomenuty na smetišti dějin. Proto se tato rubrika jmenuje Ze severní strany. Dozvíte se zde, jak vypadala klubovní činnost kdysi u nás a kde jsme brali náměty. Návodů v brožurkách jsou sice užitečné, ale není nad vlastní zkušenost. Tu se vám v následujících číslech Klubovního hlasatele pokusím zprostředkovat. Hodně štěstí do činnosti!

Založili jsme klub – ale co dál?

To je základní otázka. Právě jsme měli první schůzku. Založili jsme klub! Co ale teď? Je to sice super, jsme teď něco jako Rychlé šípy nebo Zatopená jeskyně, ale je třeba přemýšlet dál. Co dělá klub klubem? Správný název! To je ono. Název, na který budeme hrdí, a za který budeme bojovat i na táboře nebo na klubovních setkáních. Takový název, na který se bude dlouho vzpomínat. Jak jej ale zvolit? Možností je mnoho.

Můžeme se pojmenovat podle nějakého důležitého místa, třeba toho, kde jsme se poprvé sešli: jako např. Zatopená jeskyně nebo Hoši od Bobří řeky.

Vznikli jsme při nějaké zvláštní události? No skvěle: Pták Jelimák, Žlutý blesk, Rychlé šípy a podobně.

Co nás charakterizuje? Nejsme třeba Dva divoši, Parta nerozlučných, Ochránci slabých?

Nesmíme teď ale zapomenout na několik důležitých věcí. Název klubu se nedá změnit! (Tedy dá, Hvězda Severu je příkladem, ale není to zrovna jednoduché, ani praktické.) Pokud není název hned od začátku jistý, je dobré se domluvit, že si každý člen třeba doma dopředu připraví několik návrhů, o kterých se potom bude hlasovat – je důležité, aby se název líbil opravdu všem! Není také dobré, pokud se pojmenujete po

některém slavném klubu z historie. Rychlé šípy jsou sice dobrý název, ale lepší je být originální a svůj, než bezduše něco zkopírovat. I okolí se na vás bude hned dívat lépe!

Název máme – co dál? Přihlásíme se do Bobří stopy! Vybereme si typ klubu, který je nám nejbližší, a pošleme přihlášku (přesný návod je na straně 3 v tomto KH). Nejpozději do dvou týdnů dorazí zakládací listina, vystavená stovkařem klubů (viz klubářský slovníček), s přiděleným číslem. Od teď jsme 211. KBS Hvězda Severu!

A můžeme začít s opravdovým klubovním programem. Některé kluby mají svého přirozeného vedoucího, který ho připravuje. Je jím zpravidla někdo, kdo je o hodně starší, než ostatní členové. Nebo hlavní zakladatel klubu, který s jeho myšlenkou přišel. V Hvězdě Severu jsme ale nic takového neměli. Jak jsme to

vyřešili? A co ostatní klubovní funkce? Slyšeli jste již jistě o kronikářích, tabulkářích, dopisovatelích, pokladnících či knihovnicích. Jsou opravdu všichni potřeba a jak mohou fungovat? To se dozvíte v příštím čísle Klubovního hlasatele.

Píše Hyňas

Máte náměty pro další pokračování Ze severní strany? Potřebujete s něčím poradit? Obraťte se na redakci Klubovního hlasatele. Stačí napsat na hynek@hvezdaseveru.cz.

VÝVĚSKA AKCÍ

Akce pražské pobočky SPJF

listopad a prosinec

17. 11. - 17. 12. VII. ročník pátrací hry
Hledáme Rychlé šípy PRAHA

24. 11. VII. ročník MEMORIÁLU JANA TIESKAČE
- MISTROVSTVÍ SVĚTA VE VYJÍMÁNÍ JEŽKA Z KLECE
V PRAZE

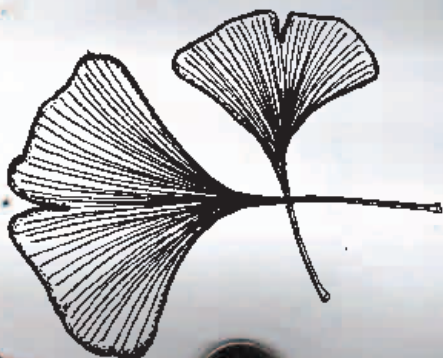
17. 12. VEČER SVĚTEL PRAHA

19. 12. SLAVNOSTNÍ VEČER K UKONČENÍ ROKU
S JAROSLAVEM V PRAZE

- bližší informace o akcích se dozvíte v příštím
čísle

A CO BY VÁS JEŠTĚ MOHLO ZAJÍMAT

- STÍNADELSKÁ HRA TAJEMSTVÍ
VELKÉHO VONTA SE USKUTEČNÍ I
VE VYŠKOVĚ V TERMÍNU 16. - 18.
LISTOPADU, AKCE JE URČENA PRO
ÚČASTNÍKY DO 18 LET. BLIŽŠÍ
INFORMACE U ROLFA 723 910
085.

Co se děje v ŘÍJNU!

12.-14. Splouvání Chvojnice a Oslavy

- kontakt Čáp: jirikalinaadamov@seznam.cz

19.-21. LITERÁRNÍ víkend v Třebíči (zejména pro
NOVÁČKY) - kontakt Čiki: cikous1@centrum.cz

19.-21. Podzimní dotyk NA TÉMA SEKTY VE STARČI

- kontakt Vítek: oplatekv@atlas.cz

24.-27. Dobrodružství v Zemi nikoho v Jedově

- kontakt Zdeněk: zzanda@seznam.cz

26.-28. Závod DUCHA i TĚLA v BRNĚ

- kontakt Stopař: vlada.sc@seznam.cz

26.-28. Volání FAN-TANU (víkend s deskovkami)

- kontakt Turbomyšák: janousek.michal@seznam.cz

Dobrodružství v temných ulíčkách 2007

Východočeská pobočka SPJF vás zve na
hru se stínadelskou tematikou!

Kdy: 19. - 21. října 2007 v České Skalici a Náchodě

Co: Soutěže a boje v ulíčkách, které prověří vaši tělesnou
i duševní připravenost. Získáte speciální platidlo Vonty
a bude se konat i stínadelská burza!

Více se dozvíte na stránkách www.dobro.wz.cz
Případné dotazy i na e-mail: spjf.vc@centrum.cz.

Pekáč

Dnes se peče

Alpín

1. KDY POPRVÉ SI ZAČAL HLATAT FOGLAROVSKÁ DOBRODRUŽSTVÍ? A VZPOMÍNÁŠ SI, PO KTERÉ KNÍŽCE SI ŠÁHL JAKO PRVNÍ?

Aktuálně mě zasáhla vlna vydávání sešitů s příběhy Rychlých šípů v Pulsu Ostrava na sklonku 60. let. Brr, to nestvůrně dlouhé čekání na každý nový sešit s dalšími příběhy. Těmi předchozími jsem mezitím stále dokolečka uhranutě listoval ... A dole v trafice u zastávky električky jsme se vždy po několika týdnech netrpělivě ptali: Už vyšly nové Rychlé šípky? – Za dyško 50 haléřů nám je pan trafikant schovával pod pultem.

Jako první knížku jsem četl Hochy od Bobří řeky, půjčené od staršího bráchy.

První vlastní foglarovkou byl Boj o první místo, tu zelenou brožuru si hýčkám dodnes a mám k ní zvláštní vztah.

Nezapomenutelné bylo první setkání s Jestřábem – redaktorem. Byl jsem nemocný, krátce po přestěhování do nového bytu, přehraboval jsem se v narychlo naházených knížkách v dědově rozsáhlé knihovně – a v zadní řadě na mě vykoul mamincin svázaný ročník Vpředu. Začal jsem tak pro sebe i pro klub ob-
Pro Alpína jsou typické šibalský úsměv a srnčí očička.

2. KTERÁZTĚCH TOKNIH JENEJOHMATANĚJŠÍ, TEDY NEJOBLÍBENĚJŠÍ A RÁD SE K NÍ VRACÍŠ?

Nejohmatanější jsou ony sešity Rychlých šípů. K těm se můžu vracet stále, někdy jen na kratičkou zastávku, třeba jen na pár minut, jindy s nimi prožiju jejich pár let. Zatím nikdy nezklamaly. Ale jednoznačného favorita mezi foglarovkami doopravdy nemám. Navíc pohled na ně či spíše na

některé z nich – ještě lépe řečeno jakýsi pomyslný osobní žebříček oblíbenosti – se proměnil v době dorůstání. Několik románových příběhů je pro mne osobně něčím výjimečných, ale těžko se to vysvětluje, i rozbory básní pokládám za ulítlé. Mezi ty výjimečné, které oslovují čímisi víc, než jen ukončeným příběhem, si řadím Hochy od Bobří řeky, Chatu v Jezerní kotlině.

3. MÁŠ NĚJAKOU FOGLAROVSKÉHO FAVORITA – TEDY OBLÍBENOU POSTAVIČKU? KÝM BYS BÝT URČITĚ CHTĚL A KÝM NAOPAK NE?

Ani u postav nemůžu ukázat prstem na jed-

nu jedinou. A víc než být některou z konkrétních postav jsem mnohem víc toužil být někým dalším v ději, jakýmsi nepopsaným účastníkem, pozorovatelem, hostem příběhu.

4. VĚTŠINA LIDÍ ZE SPJF SI PROŽILA SVÁ KLUBAŘSKÁ LÉTA, JAK TO BYLO U TEBE, TAKY JSI ZAKLÁDAL KLUB? NEBO ZVÍTĚZIL ODDÍL?

Jak bylo řečeno v „rozstřelu“, zhruba do 14 let jsme měli klub.

Založili jsme ho s ka-

marádem Slídou. Nefungovali jsme pod žádným časopisem, tehdy zrovna ani nebylo pod jakým. Program jsme si vymýšleli sami, podle Kroniky Ztracené stopy, Junáků z konce 60. let, z rubrik v Pionýrské stezce, starších příruček ... Měli jsme svoji klubovnu z kůlny u takového malého hospodářství (později kousek vedle pak nově postavenou – už podle našich představ i s půdičkou na nocování), takže i v zeleni, trávili jsme tam skoro každé odpoledne, na louce vedle tábořili, hráli hry, v nedalekém le-

síku stavěli srub, tam kdesi bylo i místo pro naši tajnou slibovou listinu, psali a kreslili jsme kroniku, lovili bobříky, plnili Modrý život, zdokonalovali postupně klubovnu (klubovny), měli jsme svůj kroj, totem, deníky, pracáky, zakládali herbář, lepili modely, chodili do kina, učili se tábornickým dovednostem, pořádali výpravy (ty první nejkratší byly do již zmíněného blízkého Prokopského údolí, tam jsme ostatně poprvé viděli živého Jestřába na výpravě HOBŘ), prozkoumávali jeskyně, pátrali ve Stínadlech, prolézali kanály ... .. Zážitků a vzpomínek za ty klubovní roky zůstaly spousty.

Jestřábův rodný dům i domy jeho dětství, projíždím kolem domu Ládi Velebila... Během dne můžu obejít všechna zajímavá foglarovská či dvojkařská místa, místa, kde vznikaly stovky řádků různých románů ... Ne, není to vše pro mne všední, to vůbec ne, jen schází ten vzdáleně objevitelský silný moment neznáma. Ale i z těch „všedních“ momentů se samozřejmě vždycky raduju.

A jestli jsem něco vypátral? Pokud ano, tak to zůstalo tak, aby mohli pátrat i další, mladší. Nebylo by fér vyzvonit vše, na co člověk přijde. Pár překvapení samozřejmě bylo, ale jak už kdysi kdesi

Milan Lebeda - Alpín se nám představuje:

Narodil jsem se ve stejném měsíci a roce jako Jestřábovi Kulišáci v ABC. O pár minut jsem prosvíhl Tři krále. Ten populární příchod mezi foglarovce (i zbytek světa) zřejmě navždy zafixoval můj denní či spíše noční životní rytmus.

Stalo se tak v městské části Prahy, kde bydleli kreslíři Rychlých šípů Jan Fischer a jeden čas ve vedlejší ulici Marko Čermák, přes kopec leží dvojkařsky zadýchané Prokopské údolí a v okolí několik bývalých (i současná) dvojkařských kluboven z nejrůznějších dob. Jak pak nebýt „f“ postižen?!

Ačkoliv jsem se chtěl zabývat knihami či prací s dětmi v jejich volném čase, vystudoval jsem ekonomický obor – zahraniční obchod (abych se absolvovaným oborem – jak se často stává – od školy už nikdy více nezabýval).

V deváté třídě jsem přičuchnul k vedení oddílu, tehdy jen o pár let mladších děcek, než jsem byl já – no a dál je to jasné: Kdo z nás se někdy nechtěl stát Rikitanem?! ...

Do přelomu let 1990/91 jsem pracoval jako zásobovač elektro součástek na výrobu numerických řídicích systémů, může to vypadat jako nudná kancelářská práce, opak byl pravdou, bylo to shánění a shánění – tady časté ježdění v rámci mezipodnikových výpomocí nejen po Praze ale i v rámci tehdejšího Československa. Tedy takové výpravy. Pak přišla na řadu samostatná živnost – tedy Orin (o tom bude řeč dále), později i dílčí práce pro Českou tábornickou unii na jejím ústředí.

V České tábornické unii působím (i se svým oddílem) od jejího obnovení v roce 1990.

O mém působení v SPJF bude řeč dále, tak jen: Od vzniku Pražské pobočky jsem jejím vedoucím, pokud jde o celostátní působení, pak na porady s tehdy 3členným vedením SPJF jezdím od počátku změny ve vedení, tedy od roku 1994, od doby, kdy je vedení 13členné, jsem, kromě několikaměsíční přestávky, jeho členem.

Naštěstí i kronika, maličko fotek ...

V deváté třídě jsme začali pracovat s dětmi v oddíle, ale to už by byla jiná předlouhá kapitola, která se píše v různých obměnách dosud ...

5. JAKO ROZENÝ PRAŽÁK MÁŠ BLÍZKO TAM, KAM MĚL BLÍZKO I JESTŘÁB – DO PRAŽSKÝCH ULÍČEK, VYPÁTRALS TAM NĚKDY NĚCO ZAJÍMAVÉHO? POTKALS TŘEBA ŠIROKA?

Jsem v trochu obtížné pozici – tím, že jsem domorodec, že nejsem pátrač – návštěvník v cizím městě. Roky téměř každý den mímám Červený dolík,

kdosi říkával: Nevyzrad' me nic co víme! případně Mlčenlivost chrání nás!

Koneckonců, i když člověk při pátrání po staré Praze nenarazí na nic foglarovského, uličky a náměstí stojí i tak za ty kroky, atmosféra tě pohltí, historie obejmě – a už nepustí. Postav se na Karlův most a zadívej se na Hradčany, vyjdi ten kopec, a podívej se zpět z Hradu dolů do města – viděla jsi někdy něco působivějšího?!

6. ROUŠKOU TAJEMSTVÍ JE PRO MNOHÉ DNEŠNÍ FOGLAROVCE OBESTŘEN I ORIN, TAJ-

UPLNÝ OBCHŮDEK, SE KTERÝM MÁŠ JISTĚ MNOHO SPOLEČNÉHO, PROZRADÍŠ NÁM O NĚM NĚCO?

Orin! To ještě existuje?! – No, když nás s Bestem už nějak nebavilo hned na počátku 90. let čekat na to, kdy krachne podnik, ve kterém jsme oba prožili tehdejší všechna svá zaměstnanecká léta, a naopak nás bavilo shánět a nabízet znovuvydávané foglarovky, Junáky, Mladého hlasatele, Žluté kvítky, příručky, uzlovačky, ešusy atd., tak jsme založili Orin – služby oddílům a klubům a později k tomu ještě přibýlo nakladatelství. Ani jeden z nás ovšem není rozený obchodník, takže podle toho to vždy vy-
padalo. Víc než jako obchůdek naše prostory sloužily jako jakési kontaktní místo, prostor, kde se scházeli lidi, klábosili, plánovali akce, dávali tam o nich vědět

7. ŠÉFUJEŠ PRAŽSKÉ POBOČCE SPJF I INTERNETOVÉMU SERVERU BOHOUSEK.CZ, PŘIPRAVOVAL SI PRAŽSKOU VÝSTAVU O JESTŘÁBOVI I SPOUSTY DALŠÍCH AKCÍ, JEDEŠ TEDY OPRAVDU NA PLNÝ FOGLAROVSKÝ ÚVAZEK DNEM I NOCÍ. NELEZE UŽ TO ČLOVĚKU TROCHU NA MOZEK? :) A JAK ODPOČÍVÁŠ A TRÁVÍŠ VOLNÝ ČAS, TAKY VE FOGLAROVSKÉM STYLU?

Někdy je to fakt celkem na palici. Naštěstí v tom nejsem sám, když přijde krize, vždycky se najde někdo, kdo tě podrží. Když se akce zadaří, je to fajn, i když je člověk stahanej jak kuň. Pobavím se, když si občas někdo myslí, že to, co dělám, je moje nějaké zaměstnání, že jsem foglarovský funkcionář z povov-

vypečený rozstřel

• Pátrání ve Stínadlech nebo výprava do lesa?

Obojí. Ale kladeš-li mne před obtížné „buď a nebo“, pak výprava do lesa. Dává více svobody. Umožňuje volbu dobrodružství. Je přirozenější, protože sahá až k našim dávným kořenům.

• Pražský koláček nebo valašský frgálek?

Jasně že Pražský koláč, na jazyku se jen rozpouští, navíc ho mám od dětství spojen s četbou Rychlých šípů.

• Klub nebo oddíl?

V mém případě do 14 let klub, dále pak až dosud oddíl. Ale všeobecně platná odpověď by musela být mnohem delší, a hlavně ve všech variantách nepřesná, zavádějící. A vlastně nesmyslná.

• Vlasta nebo stará Jeremiáška?

Podle situace. Kdybych potřeboval zaštopovat ponožky, tak Vlasta. Až se budu chystat udělat nějakou banku, pak zaťukám u Jeremiášky pro nějaký ten lektvar z psí krve.

• Kofola nebo kofola?

Konečně zásadní otázka! Kofola, nejlépe sudová – točená. Když v 80. letech téměř vymizela, točili ji v hostinci ve Vráži u Písku u nádraží. Tam, co pražská Dvojka v 30. letech hledala tábořiště. A nezaplatila v tom hostinci útratu za limonádu. Jezdil jsem tam tedy hledat také. Tu Kofolu. A vždycky jsem ji zaplatil.

• Loupež banán od stopky nebo od tupého konce?

Zaleží na tom, zda na palmě visím za nohu nebo za kšandy.

• Jaké 3 věci by sis vzal s sebou do Stínadel?

Žlutý špendlík, list ginga, ježka v

kleci. Člověk nikdy neví, s kým se tam srazí jako s prvním.

• Jsi spíše foglarovec sběratel teoretik nebo organizátor praktik?

Nemám a asi nikdy mít nebudu kompletní sbírky foglarovek, kartiček, korespondáků ... Pokud už si něco pořídím, pak z jiného důvodu, než že se to liší barvou papíru na přebalu nebo rokem vydání nebo že mezi čísly 44 a 46 mám v kolekci mezeru. Ten předmět musí vzbudit nějaký pocit, jinak je nezajímavý a nepotřebuji ho vlastnit.

A organizátor praktik? Hm, snažím se vytvářet příležitosti pro to, aby se mohli lidi scházet, aby mohli sdílet společné foglarovské radosti (i ty sběratelské).

• Bohousek.cz má pod kapucí, co? :)

No to si piš!

pomocí letáčků, nástěnky, někdy i prostřednictvím naší na cyklostylu množené nabídky zboží (tak tak, zní to pro současné klubaře neuvěřitelně, ale internet tu fakt není od počátku světa), tady mělo své sídlo volné neformální Pražské sdružení žlutého kvítku, v podstatě předchůdce Pražské pobočky SPJF. ... Teď už roky Orin žádné prostory nemá, takže se s ním tu a tam, párkrát do roka, lze setkat jen na některých foglarovských akcích.

lání. Letošní rok je doopravdy hodně náročný, spousta akcí, jejich příprava i jejich dokončení zabírají hodně velký kus času. Takže s tím volnem to tentokrát není nijak valné. Pokud je, doháním spánkový deficit. Snažím se něco si přečíst, kupí se mi sloupky nepřečtených věcí. Poslední dobou jsem se začal hrabat v hlíně a přemlouvám rozličnou zeleň, aby rostla tam, kde jsem ji vysadil. Sednu si na kolo a jezdím po lesích, fotím, vyšplhám se na posed a

hodinu koukám, jak se honějí mraky, jak vedle na rybníku kvákají žáby, skáčou ryby, plachtějí dravci, poslouchám vítr, nasávám les, louku, snažím se vnímat klid ... a v tom okamžiku obvykle zazvoní mobil, že někdo něco chce, třeba výstavku o Rychlých šípech ...

zápisů, na naši výzvu zanechávali své adresy bývalí klubaři, objevilo se i pár nejstarších předválečných mladohlasatelských, někteří lidé na základě výstavy projeví zájem o členství v SPJF. Byli návštěvníci, kteří se vraceli podruhé, potřetí ... hodiny trávili prohlížením, čtením, opisováním, vstřebáváním at-

Který z nich je Alpín???

8. PRÁVĚ V PRAŽSKÉ POBOČCE SPJF TVOŘÍTE ZNÁMOU PARTU S BESTEM, KRIZMENEM I DALŠÍMI, JAK JSTE SE VLASTNĚ DALI DOHROMADY, PAMATUJEŠ SI NA TO? CO BYS NÁM NA NĚ PRÁSKNUL?

Už jsem se o tom částečně zmínil v souvislosti s Orinem. Právě tam se začali soustředit lidé stejné krve, někteří jsme se znali ještě před rokem 1989, s Bestem se známe z oddílu, kam před lety letoucími přišel posílit řady vedení. Na počátku 90. let, kdy Orin sídlil v Radlicích ve staré voskářce, jsme dali vzniknout Pražskému sdružení žlutého kvítku, volnému sdružení lidí i z nejrozumnějších spolků či neformálních part i ze skupin z pražských uliček, kteří měli zájem společně něco dělat ve foglarovském duchu. Když začala být možnost vzniku poboček v SPJF, po delším uvažování jsme se vydali touto cestou, začali se přidávat další o dění ... Jednou se tou historií v kostce zabýval Krizmen ve svém článku na Bohouškově.

9. PRÁVĚ SKONČILA VÝSTAVA OD BOBŘÍ ŘEKY DO STÍNADEL, KTERÁ SKLIDILA V MUZEU HL. MĚSTA PRAHY VELKÝ ÚSPĚCH, DOSTALY SE K TOBĚ I NĚJAKÉ ZAJÍMAVÉ ODEZVY OD NÁVŠTĚVNÍKŮ? NEBO VYSKYTLA SE DOKONCE NĚJAKÁ VÝSTAVNÍ PERLIČKA?

Pokaždé, když jsem na nějakou dobu mohl zaběhnout na výstavu, byly to chvíle plné spousty nádherných rozhovorů s lidmi nejrozumnějšího věku, od předválečných klubařů po současné děti. A v návštěvní knize jsou desítky i rozsáhlejších milých

mosféry.

10. PŘI SVÉ PRÁCI SE POHYBUJEŠ V PROSTŘEDÍ BLÍZKÉM RŮZNÝM DĚTSKÝM KOLEKTIVŮM, ODDÍLŮM A SKUPINÁM. JSOU TEĎ DĚTI JINÉ NEŽ KDYŽ SI BYL SÁM MALÝ? MÁ FOGLAROVSKÁ TEMATIKA ŠANCI JE V SOUČASNÉ DOBĚ OSLOVIT?

Hm, to je stálá mezigenerační otázka. Jsou na ní možné dvě protichůdné odpovědi, a tyto dvě protichůdné odpovědi jsou stále vyslovovány. Omlouvám se, ale já tentokrát zůstanu bez odpovědi. V něčem jsou děti jiné, něco zůstává stejné. Ale obtížně můžu hodnotit své dětské vrstevníky ze svého tehdejšího dětského pohledu a zároveň současné děti pohledem o několik desítek let starším.

Foglarovská tematika má určitě šanci oslovit děti i v současné době, jen ne tak mohutně, jako v době, kdy byla novým prvkem v jejich volnočasových aktivitách, nebo snad lépe řečeno, kdy byla novým neokoukaným kabátem pro tyto aktivity. Shází pro to i širší společenské a dobové souvislosti.

11. CO BYS VZKÁZAL ČTENÁŘŮM KLUBOVNÍHO HLASATELE?

Obávám se, že všechny snahy o jakýkoliv vzkaz by dopadly jako fráze, tak jen neoriginální: Užívejte si klubařská léta jak nejlépe to jde a jak nejdéle to jde. Není kam spěchat.

Díky za rozhovor!

Připravila Bublina

Lidi narozené mezi 22. září a 22. říjnem zveme v názvosloví Indiánského horoskopu „Havrany“.

Tyto zrozence ovlivňuje vzdušný živel (myšlení, rozum, pohyblivost, bystrost), vládne jim pak vítr západní, který s sebou přináší poznání a soudnost. V evropské kultuře je havran symbolem smrti, je to zlé znamení. Pro indiány však každé zvíře představovalo tvora s duší, tedy potomka „Velké Matky“ - Země. Žádné stvoření pak nemohlo být představitelem záporných vlastností. Nejinak je tomu i v případě havrana.

Symbolizoval rovnováhu v přírodě, napomáhal udržovat svět v harmonii. I v indiánské mytologii byl spojen se smrtí - pomáhal mrtvým duším. Ale indiáni smrt nechápali jako něco negativního. Je to součást života, podmínka života.

Zabití havrana znamenalo velké neštěstí. Typická je pro lidi narozené v totemu Havrana potřeba společnosti a společenského života. Nemají rádi samotu, ve skupině se cítí bezpečně

INDIÁNSKÝ HOROSKOP

a sebejistě. Bývají to otevřené, přátelské a vstřícné povahy. Umí navazovat nové známosti, jsou komunikativní, mají diplomatický talent. Navázané známosti jsou však často povrchní (nechají se o k o u z l i t zevnějškem – neumějí

proniknout „dovnitř“). Havrani prostě nekladou na jedince příliš velký důraz – důležitá je skupina. S jejich citem pro spravedlnost nejednou vystupují v roli soudců, rozhodčích a prostředníků

mezi zneprátelenými stranami. Spory

raději urovnávají než vyvolávají. S chutí nad vším dumají, přemýšlí, hodnotí ze všech stran. Okamžitou odpověď od nich nečekejte. Z toho důvodu jim leckdy unikne výhodná příležitost. Pro svou otevřenou mysl lehce podlehnou různým pletichám a intrikám. Je lehké je ovlivnit, bývají příliš důvěřiví. Velice dbají na svůj zevnějšek, jsou to elegantní na pohled.

Obrazně řečeno, úzkostlivě dbají o „každé peříčko“. Chtějí se líbit, mají dobré estetické cítění. Nezřídka mezi nimi najdeme umělce. Potřebují volná křídla, svobodně se prolétnout. Pokud je jejich partner dostatečně tolerantní a tyto jejich potřeby nemá tendenci příliš potlačovat, bývá soužití ve dvojici šťastné. Každé velké „koule na noze“ a příliš těsných okovů se snaží zbavit. Pak by se mohlo stát, že odlétnou a zahnízdí tam, kde se budou cítit volně.

Připravil Řešetlák

NAŠLAPLÉ RECENZE

VÁCLAV ŠOLC: NEJSTARŠÍ AMERIČANÉ

Už od dob Ernesta Thompsona Setona je běžné, že je mladým lidem takřka ve všech tábornických organizacích světa předkládán indián jako vzor ctnosti, odvahy a spjetí s přírodou. Pokud jste absolvovali nějakou tu dlouhodobou hru nebo tábor, je velmi pravděpodobné, že jste indiánskou romantikou dotknutí i vy. Jen mi občas přijde trochu škoda, že se nejstarší obyvatelé Nového světa vymezují pouze jako „ti na koni s čelenkou z orlích per“, což v zásadě zužuje výběr pouze na prérijní indiány - skupinu, která je trochu nesprávně označována jako „Siuxové“. Přitom je na výběr tolik dalších možností. Drsní obyvatelé nejzazšího severu – Eskymáci, kteří dokáží přežít s naprostým minimem hmotných věcí a zcela se spoléhají na svůj lovecký instinkt. Haidové a další severozápadní kmeny, které vyrábí po staletí obrovské totemy, aby uctili duše svých předků a posvátných zvířat. Irokézové a kmeny okolo Velkých jezer, kteří sehráli obrovskou úlohu ve Francouzsko-Anglické válce v 18. století a z jejichž středu pochází hrdinové jako Tecumseh. Floridští Seminolové, kteří bojovali s bílými přistěhovalci až do posledního muže a několik posledních let přežívali v místních bažinách. Guatemalští Mayové, rasa, která zmizela z povrchu zemského a nechala za sebou jenom skvostné pyramidy popsané nesrozumitelnými znaky. A to ani nemluvím o jihoamerických kmelech džunglí a pamp!

Naštěstí není tahle nespravedlnost ničím, co by se nedalo změnit. Najděte ve vaší knihovně Nejstarší američany a začtěte se do poutavé his-

torie původních obyvatel. Zaručuju, že nebudete litovat. A dozajista vám bude tato kniha inspirací při vymýšlení nejrůznějších her a programů – tak jako mě. Když k tomu všemu přidáte krásné perokresby Jaromíra Vraštila, je nabíledni, že lepší a čtivější publikaci na českém trhu nenajdete.

Kniha samotná je rozdělena do kapitol podle toho, o jaké indiánské skupině zrovna mluví. Proto je velmi přehledná a navíc může člověk skákat od oblasti k oblasti a číst přednostně to, co ho láká. Jedinou nevýhodou je, že byla vydána naposledy v roce 1978 a pokud ji

někdo z vašich kamarádů
rodičů, nezbyde nic
ného,

n e m á
n e b o
j i -
n e ž
obcházet
knihovny a
antikvariáty
a hledat a hle-
dat...

Praha: Albatros
(1978)
326 s., 47 Kč

Napsal Čiki

DÁLKY VOLAJÍ I. POUTNÍKŮV PRŮVODCE PO TÁBOŘIŠTÍCH

Nechtěl bych překládat slovo tábořiště do angličtiny, protože bych se snažil vyhnout slovu camping, neboť camping je místo hlučné, trochu špinavé a celkově takové upocené. Zavřete však oči a vyslovte to: „Tábořiště“ Já při vyslovení toho slova slyším zurčet potok, cítím vůni smrků a borovic, vidím trávu, která láká k ulehnutí a z zpozzdálí slyším smích mých kamarádů. Tábořiště to je místo, na kterém se setkává romantika se skutečným přátelstvím.

Ahoj kamarádi, vítám vás v rubrice, která se bude věnovat tábořištím, která můžete najít rozeseta po krajích českých. Nebude se jednat o žádná přepohodlná a lehce dostupná místa, neb o takové místo přece nestojíte. Vypravili jsme se po stezce, která vede do vysokých kopců, tajemných roklí a hlubokých lesů. Každé z míst, které vám představíme má své osobní kouzlo, buď spočívající v přenádherě krajině anebo v samotném duchu místa a vnímavý poutník, který tam zavítá, ledacos vycítí a nitro své tímto obohatí. Vydali jsme se na stezku, kterou již před námi prošlapali skuteční zálesáci. Na té pěšině nenajdete odhozený papírek, neuslyšíte sprosté slovo a v nesnázích vždy najdete pomocnou ruku.

Je to stezka statečných hochů a dívek.

Zároveň je to stezka prastará, protože to první tábořiště o kterém bude v naší rubrice řeč bylo založeno již v roce 1918. Vzniklo tam, kde končily peřeje Svatojánských proudů na Vltavě, pod skalou, která byla později nazvána Mravenčí, tak právě tady bylo Vydří tábořiště na které jezdila šestice trampů. Později je přejmenovali na Tábor řvavých a když se ona šestice sloučila s trempíky, kteří si říkali „Hop-sající dervišové“ změnili název své osady na „Ztracenou naději“ a nebo „Ztracenku“, jak se jí říká dodnes. Trampové si začali stavět sruby, společnou klubovnu – saloon, vztyčili a vysoký stožár a vybudovali i slavné pískové hřišťátko.

Vltava je však řeka, která se nenechala tak jednoduše spoutat. Proto

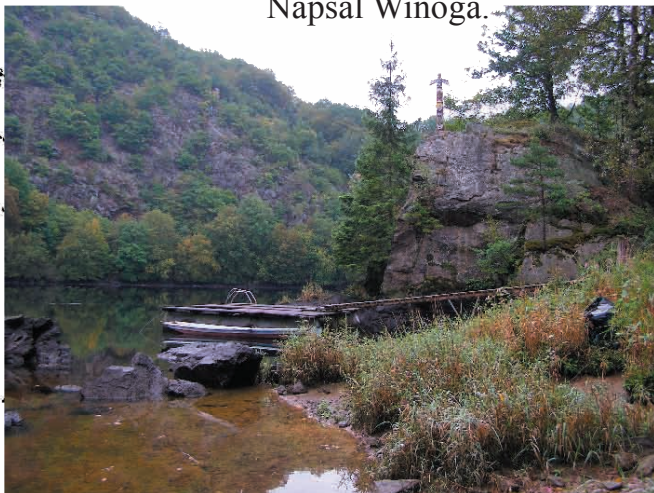

museli trampové svou osadu mnohokrát po povodních obnovovat. Například v roce 1940 ji zcela zbořily ledové kry. Větší ranou však byla výstavba Štěchovické přehrady, po jejímž napuštění museli trampové přesunout Ztracenkou o pár metrů výše na břeh.

Nejznámějším místním trampem byl Jarka Mottl, který složil píseň o své zamilované osadě, píseň, kterou můžete dodnes slyšet u táborových ohňů: „Ztracenka si zpívá, nad kaňonem stoupá dým. Vlajka drahá všem, splývá s obzorem, táborák když dohořívá...“

Dnes naleznete Ztracenkou na břehu Štěchovické přehrady. Není to už ono staré, tramské tábořiště, protože ze srubů se staly rekreační domy, ale stožár stále stojí a na Mravenčí skále se tyčí dřevěný totem, který varuje všechny padoury před vstupem do tramského hájemství. Vydáte-li se však po zelené turistické značce z Třebenic do Štěchovic, určitě litovat nebudete, neboť pěšina vedená po skalních římsách, ochozech, někde i tesaná ve skále nabízí krásné výhledy na hladinu přehradního jezera a do malebného skalnatého údolí Vltavy. A dojdete-li ke Ztracence v době, kdy se již bude slunce sklánět k západu a ustelete si na verandě tramského saloonu u hřištěátka, asi se na Vás nikdo zlobit nebude, vždyť jste v místech, kde tramping dělal své první dětské krůčky.

Napsal Winoga.

PŘÍBĚH NA POKRAČOVÁNÍ

Tonda v klubu

1. kapitola: Uvnitř krabičky

Z otevřené krabičky vypadlo jedno číslo velice starého indiánského časopisu nazvaného Vigvam. Ještě tam byly dva klíče, to bylo to, co tam chrastilo. Balů okamžitě vzal časopis a začal ho prohlížet. Najednou mezi stránkami vypadl malý složený papírek. Tonda ho vzal a otevřel. Byl psaný tužkou a starý několik desetiletí. Písmo bylo vybledlé, takže četba byla obtížná. A-ahoj Karle. N- naše vě-ci js-em zakop-al na Petr-ličové lou-louce. L-eží tam pod tím k-kame-nnem, kt- který vyp-adá jako n-něčí hl-hlava. Kl-klíče jso-u od té b-bedny, ve kt-které to je. Z-zít-ra od-jížd-ím do ci-ziny, ale ty naše věci vezmi a říd' se podle ná-návodů v bedně. Ah-ahoj Fr-antišek.

Kluky velice překvapilo to, co Tonda právě přečetl. Jelikož byl pátek, začali hned na zítra plánovat výpravu na Petrklíčovou louku. Všichni kromě Tondy věděli, kde to je. Už tam jednou na výpravě byli. Vlastně to byl jen jakýsi výlet. Jelikož už bylo půl sedmé, schůzku ukončili a rozešli se s tím, že se sejdou ráno v osm před klubovnou.

Když Tonda dorazil domů, našel tam lístek, že rodiče šli do divadla na nějaké představení a vrátí se až v jedenáct hodin. Potom snědl svojí večeři a šel do koupelny. Umyl se a šel si číst. Za chvíli ho překvapila únava, proto odložil knížku, natáhl si budík na sedm hodin ráno a šel spát.

Napsal Topik.

V Bobří stopě udělen první Čestný Březový lístek!

Čestný Březový lístek je ocenění stojící vně klasické pyramidy. Nemá více stupňů, ale jeho zeleno-zlatá barva naznačuje, že stojí kdesi mezi první a dvanáctou příčkou a zároveň mimo ně. Uděluje se lidem, kteří svým jednáním a svou činností napomáhají nějakému dětskému hnutí, ale nepracují s mladými lidmi přímo.

Nasbírat hodnotu podpisů, která by stačila na 6. stupeň klasického BL je poměrně fuška, což na druhou stranu zaručuje, že se tyhle lístky nerozdávají jen tak někomu. Pro malíře a ilustrátora Pavla Čecha se podpisy sbíraly něco kolem dvou let. Šedesátková hranice nicméně byla pokořena téměř o desítku. Toto udělení jsem inicioval já sám, neboť znám jak Pavlovu práci, tak i jeho osobnost a obojí je bezpochyby inspirující. Jeho díla zdobí obálky několika Bobřích stop a i na svých obrazech často zobrazuje motivy z knih Jaroslava Foglara, čímž šíří povědomí o ušlechtilých foglarovských ideálech k dalším lidem. Co se samotného udělení týče, proběhlo dnes 1. 9. 2007 v jeho brněnském bytě a Pavlova reakce byla velmi nadšená.

Jinak je to s udělováním v tomto roce spíše poslabší. Vlastně nepočítaje 2. BL udělený Jarodovi Šimonovi z Ostrých šavlí ve Sluneční zátocě, o ničem dalším nevím. Proto pokud jste nějaké udělení sami iniciovali, neváhejte a dejte mi to vědět. Pokud ne a máte tu možnost, pak na nic nečekejte a rozběhněte to!

Napsal Čiki

SMS ANKETA

**Ahoj klubaři,
už nám končí léto a hlavně
se chtě nechtě pomalu ale
jistě vracíme do kolotoče
každodenních školních
povinností.**

Právě držíte deváte číslo Hlasatele a opět se zde vracíme k oblíbené SMS anketě. Bude probíhat na stejném, principu jako minule (za každou SMS se vám připočte jeden bod).

A teď už slíbená říjnová otázka:

**KDE JSTE SE DOZVĚDĚLI O SPJF
A KLUBECH?**

POZOR ZMĚNA!

**Své odpovědi na sms anketu
posílejte na číslo 776 754 445
(Renča)**

**nebo zdarma z
www.vodafone.cz**

**Pokud máte nějaké nápady na
otázky do ankety-co byste se
chtěli dozvědět od ostatních
klubařů, neváhejte a ozvěte se
taky. V příštím čísle se těšte na
nejzajímavější odpovědi a další
otázku.**

zdraví Vás Renča

Na Římském náměstí v Brně nás podle modrých pásek na rukávu odchytil tajemná postava: „Lístek za 13 korun, vlak na Letovice, spěchejte...“ Spěcháme. Jsme čtyři – já, Ježek, Ohiči a Svišť.

Poslední vlak stihneme. Na jednom ze záchodů uvidíme starou mapu a rukou psaný vzkaz, zastrčený za nechutnou, páchnoucí mísou: „Otto, co se stalo minulý týden, nesmí se již opakovat. Schůzky u Klostermannovy studánky již nej-

16. výročí 143. KBS Orion Adamov a 4. výročí 288. KBS Eridan Adamov

sou bezpečné. Scházíme se na novém místě. To Ti sdělí pan X, který na Tebe u studánky čeká. Zdraví, Tvůj Olda.“

Od studánky putujeme k loveckému zámečku, skrytému v lesích. Nalézáme prázdné, ale zachovalé domy zvíci mnoha pater. Opuštěné a strašidelné místo nám nahání hrůzu. Naštěstí nalezneme brzy vzkaz: „Autobusová zastávka na silnici mezi Bukovinou a Březinou, u odbočky na Lhotky. Jděte rychle, nezdržujte se zde! Není tu bezpečno!“ Neprozřetelně vylovíme z našich tlumoků mapy a rojukeme o směru dalšího postupu.

„Hände hoch!“ Z lesa se ozve střelba ze samopalů. Němci! SS! Nastane panika. Snažíme se utéci, zprvu do vyšších pater budovy a tam se opevnit a opěťovat palbu. Nakonec se vytratíme a utíkáme dál. V plechové boudě zastávky pak nalezneme další zprávu: „Ilegální vysílačka vysílá na frekvenci 102-107 kHz. Skrývejte se před silničními patrolami, dávejte pozor!“ Ze šumu a praskotu éteru se vynoří slabý signál. Neznámý hlas neustále vysílá tajnou zprávu: „...kříží červenou značku a potok.

... Partyzánská skupina plamen se skrývá tam, kde modrá značka z Bukovinky do Ruprechtova kříží červenou značku a potok. ... Partyzánská skupina plamen se skrývá...“

Jdeme dál. Zarazí nás ale skřípění brzd a jsme osvíceni světlomety zastavující staré Škody: „Halt!“ Jsme prozrazeni! Utíkáme do hustého lesa a skrýváme se v něm. Dva z naší jednotky jsou ale dopadeni a odvezeni do koncentračního tábora. Já a Svišť potom smutně o samotě postupujeme po mlžných ranních lukách, vidíme sotva na deset metrů. Nakonec se ze tmy místo německé rojnice a ostrých bodáků na hlavních vynoří oheň, místo střelby nás vítají kamarádi. Je čas osm ráno.

Jsme zde!

Budíme se až o půl druhé následujícího dne. Mnoho toho už nestíháme – sestavujeme názvy foglarovek, a potom někteří z nás jednou autem hledat věci, ztracené při noční hře na polích, další se vypraví slaňovat na blízké skály a průběžně se, zvláště k večeru a za tmy, připravuje výroční oheň.

Hranice byla letos 20patrová – 16 pater za Orion, 4 patra za Eridan. Hotova byla až pozdě v noci a žár byl neskutečný. Hranice vysoká takřka dva a půl metrů vzplála žlutozeleným ohněm a vrhala jiskry do výše více než padesáti metrů. Kytary nebyly skoro slyšet a proto se nekonalo ani Čápovo povídání o Orionu. Místo toho jsme sehráli Parlament o různé služby – políbení nohy, ruky, boty... První a druhá hra proběhla bez kolizí, ta třetí, poslední, se ale protáhla na dobré dvě hodiny. Zvítězil Adamov.

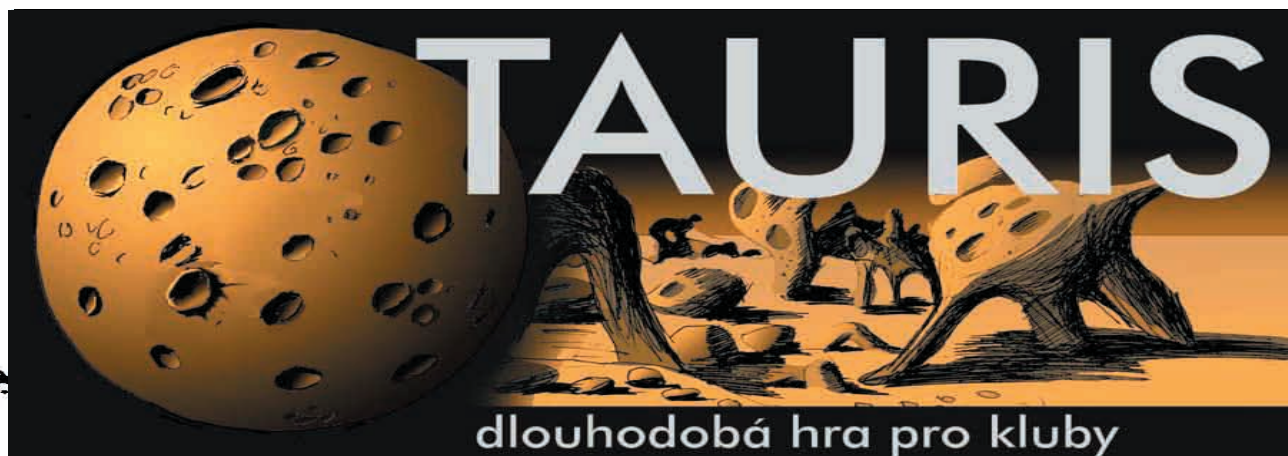
K velkému údivu všech zde po probuzení skoro nikdo už nebyl – všichni odešli na autobus do Bukovinky! Zrádci. Tábořiště jsme tedy uklidili já, Čáp, Stopař, Vojta, Kawi a Zásuvka.

Po kratochvilích s vzájemným kradením auta jsme nakonec dospěli do Křtin, kde jsme se setkali s 347. KBS Modrá hvězda, třemi kluky a psem, s přenáděrnou klubovnou na půdě starého statku.

A pak už jen domů, domů, na večeri!

Sepsal Hyňas.

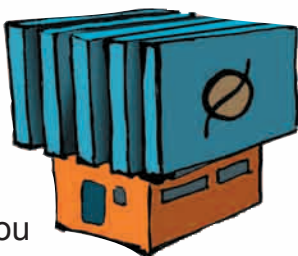

AHOJ KAMARÁDI,

Po roce přichází opět říjen a s ním již tradičně nová dlouhodobá hra pro kluby. Po loňském pátrání ve staré továrně se letos 339. KBS Zatopená jeskyně z komiksu vydává vstříc hvězdám, do Vesmíru. Vyhlídkový let, který měl být výhrou v křížovkářské soutěži se však díky technické závadě stává nebezpečným dobrodružstvím. Kosmická loď Tribut havaruje a kamarádi z klubu se společně se zbytkem posádky stávají doslova trosečníky na lidmi dosud nenavštívené planetě Tauris,....

Stejně jako Hrabal, Ríša, Nikol, Silva, Aneta, Michal a Tomáš si můžete letos opět až do května vyzkoušet, jaké to je, spolehnout se na sebe sama, změřit síly s ostatními kluby a samozřejmě taky něco vyhrát!

Nejzávažnějším problémem trosečníků je nefunkční vysílač pro spojení se Zemí. Bude tedy potřeba vybudovat nový, kterým si trosečníci přivolají pomoc. Před jeho vztyčením je ale nutné postavit obydlí, vypěstovat dostatek potravin pro celou posádku, získat zdroj energie i ochranu proti neznámým tvorům, kteří na planetě možná žijí,...

JAK SE BUDE HRÁT?

I letos budete měřit síly s ostatními kluby. V Klubovním hlasateli a na internetových stránkách najdete zadání úkolů, které můžete plnit. Každý **1. den v měsíci** se objeví nové. Za splnění úkolů dostanete určitý počet bodů, které můžete na internetu využít ke stavbě vesmírného městečka.

Vaším cílem bude postavit vysílač, kterým se dovoláte na Zemi. Na stránkách budou rovněž k nahlédnutí městečka ostatních klubů a také tabulka pořadí, která se bude ihned aktualizovat. Dále zde najdete další informace a zajímavosti ke hře. Hrát se bude formou dopisů, do kterých budete psát odpovědi i to, jak se vám daří jejich plnění.

Počet bodů samozřejmě bude záviset na tom, jak dobře úkol zvládnete. Úkoly posíláte pokud možno do jednoho měsíce od zadání, ale většinou je lze plnit celoročně. **Úkol s hvězdičkou*** však **však** **plňte** **do 2 měsíců** od zadání, po té době totiž **ne** **veznete** v časopise jejich vyhodnocení a poté už je nelze plnit. Jakmile vaše hlášení vyhodnotíme, objeví se na internetu počet bodů, které můžete využít ke

stavbě. Hra trvá od října do května. Společně s úkoly nám můžete poslat tzv. depeši-hlášení, třeba i humornou cestou o tom, jak se vám daří plnit úkoly a co spolu prožíváte.

Na soutěži by se měli podílet všichni členové klubu, snažte se, aby každý z vás udělal určitý díl. Vždyť každý z vás něco umí- jeden umí pěkně kreslit, někdo zase psát, vyrábět, hledat v knihách, přijít se zajímavým nápadem.

JAK SE DO HRY PŘIHLÁSIT?

Hra není určena jednotlivcům. Musíte být nejméně tři, aby vaše výprava byla dosti schopná vše zvládnout. Pokud již máte klub z dřívějšíka, výhoda pro vás, pokud ještě klub nemáte, tak se domluv s kamarády ve škole nebo v ulici a klub si založte. Vymyslete si pro svůj klub název (máte-li klub již založený, nevymýšlejte nový). Přihlásit se můžete dopisem, který pošlete na adresu:

**Sdružení přátel Jaroslava Foglara
pošt.schránka 245
658 45 Brno**

(na obálku napište heslo KLUBY).

Do přihlášky napište: 1.Název klubu 2. Kontakt (adresa, e-mail) 3.Členové klubu (jméno, věk). Spolu s přihláškou můžete poslat hlášení vaší výpravy se zprávami o plnění úkolů první části.

Dále napište, v jaké chcete soutěžit kategorii: 1.kategorie- všem členům klubu je **do 15 let včetně**.

2. kategorie- **1 a více členů má nad 16 let**

O CO SE HRAJE?

Na nejlepší kluby čeká o prázdninách letní tábor s programem navazujícím na hru Tauris (do 15let), dále také ceny, např. deskové hry, zajímavé knihy apod.

Často je však cennější přátelství v klubu a společné zážitky a zkušenosti, které přes rok prožijete a získáte, než věcná cena, na kterou se časem zapomené....

ÚKOLY 1. ETAPY - ZTROSOTÁNÍ 1. ÚKOL – KLUB A PŘIHLÁŠKA (8 bodů)

Pro zapojení do dlouhodobé hry je třeba mít založen klub. Ti z vás, kteří již klub mají dávno založený, nemusí samozřejmě zakládat klub nový. Stačí se přihlásit se současným klubem do dlouhodobé hry!

Založte si klub podle pokynů v předchozím textu v odstavci Jak se do hry přihlásit? Napište a nakreslete přihlášku do hry Tauris ve stylu sci-fi, můžete ji také doplnit vymyšlenými zajímavostmi vaší kosmické výpravy, podrobnostmi o posádce nebo třeba fotkami všech kosmonautů.

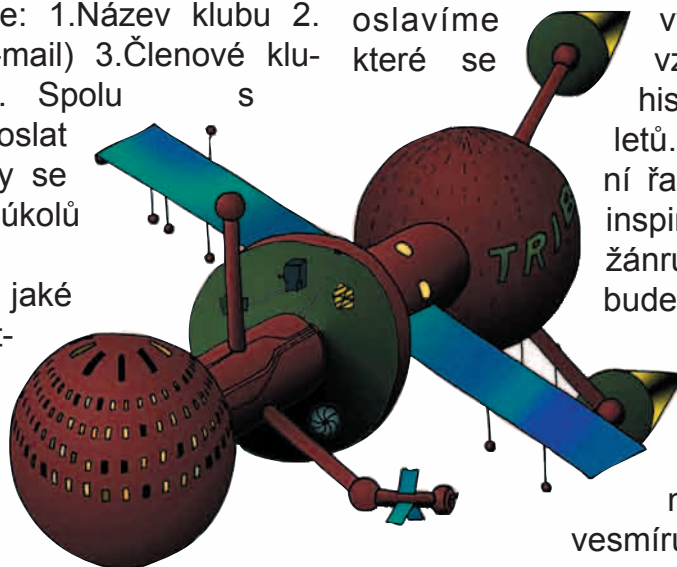
2. ÚKOL - SPUTNIK 1 (16 bodů)

Tři dny po začátku dlouhodobé hry Tauris, ve které se kamarádi ze Zatopené je s k y n ě vydají ke hvězdám, oslavíme významné výročí, které se vztahuje ke skutečné historii kosmických letů.

Tato událost a po ní řada podobných, byly inspirací autorům knih žánru sci-fi, ve kterém se bude odehrávat dalších 8 měsíců naší hry.

Před padesáti lety způsobila lavinu zájmu o kosmonautiku a dobývání vesmíru, která vyvrcholila v druhé polovině 60. let Závodem o Měsíc.

4. října 1957 ve 22 hodin a 28 minut moskevského času odstartovala ze základny Bajkonur v Sovětském svazu raketa nesoucí první umělou družici Země, která později dostala jméno Sputnik 1. Jed-

noduchý satelit se úspěšně oddělil od nosné rakety a posléze začal obíhat po oběžné dráze.

Úkol je rozdělen na tři části:

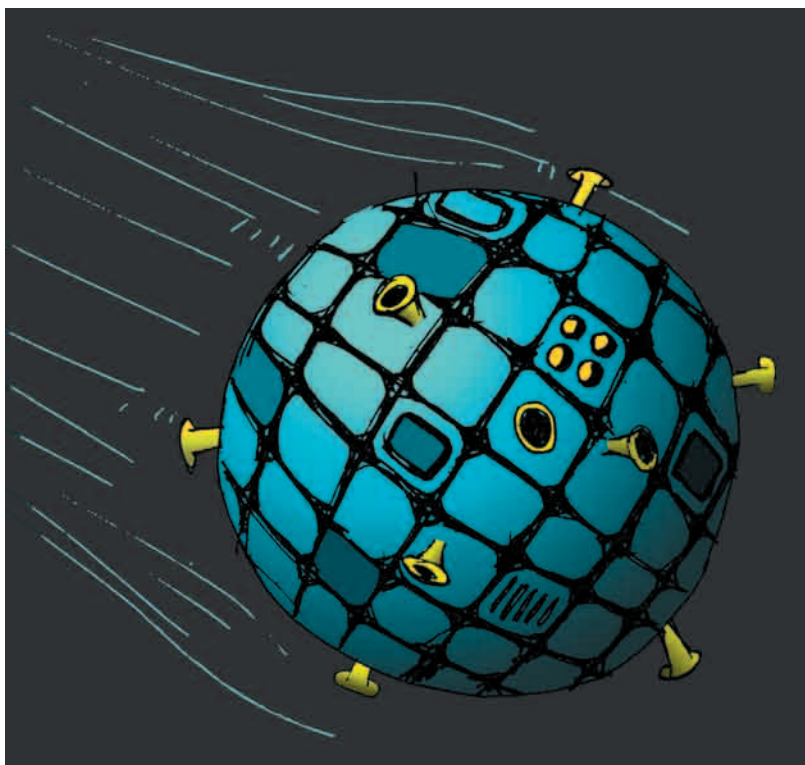
~Zjistěte podrobnosti o družici Sputnik 1, napište nám, jak byla velká, jak vypadala, kdy zanikla a čím byla zajímavá. Zkuste pátrat nejen na internetu ale i v dobových časopisech nebo novinách či popularizačních knihách. Neopisujte doslovně texty, povyprávějte o satelitu vlastními slovy.

~Najděte pamětníka této události a vptejte se jej na podrobnosti. Zapište si nejdůležitější postřehy a dojmy. Zjistěte, jakým způsobem mohli všichni lidé družici pozorovat.

~Nakreslete družici a pošlete nám její podobu, můžete také vyrobit model a poslat nám jeho fotky.

3. ÚKOL – VSTUPENKA* (15 bodů)

Ríša se nejprve velmi radoval, když vyhrál 5 lístků na vyhlídkovou cestu do vesmíru. Trošku se však zarazil, poté co mu byly lístky doručeny. Nerozuměl jim ani za mák. Vstupenka na loď byla totiž psána v několika cizích jazycích a ani jeden z nich

nebyla čeština!

Na této dvoustraně vidíte Ríšovu vstupenku s textem v různých jazycích. Stejnou vstupenku doručíme všem klubům poštou. Maximum bodů můžete získat, pokud celý lístek přeložíte do češtiny nebo slovenštiny a ještě dopíšete, o které jazyky se jednalo. Nějaké body vám budou uděleny ale i v případě, že přeložíte jen část, nebo alespoň napíšete o jaké jazyky se jedná. Tento úkol lze plnit pouze do 30. listopadu 2007.

4. ÚKOL - STAV BEZTÍŽE (4 body)

ukrplane	
САНСРҮН ХЕЛӨГ ТРИБУТ	ОНГОЦОНД СҮҮХ ТАСАЛБАР :
名字: 姓: 党: 年龄:	FLYGNING FLYGTURENS LÄNGD: 7,776 Ms FLYGHASTIGHET: 3 500 c FLYGRIKTNING: $\varphi=13^{\circ}12'05''$, $\theta=76^{\circ}45'99''$
~ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΜΕ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ. ~LOCUL TREBUIE REȚINUT CU CÎTEVA ZILE ÎNAINTE. ~BUNDAN SONRAKI DURAKTA ININ!	~¡CUIDADO! NO TIRAR BASURA EN ESTE LUGAR SO PENA DE MULTA. ~IL EST INTERDIT DE FUMER PENDANT LE DÉCOLLAGE ET L'ATERRISAGE. ~NIE WYCHYLAĆ SIĘ PRZEZ OKNO.

Trudný je život kosmonautů! Cestují mnoho dní v sevření oce-
lových stěn kosmických lodí, ve stavu
beztíže. Pozemšťan, který nikdy nevys-
toupal na orbitální dráhu či dále, si ne-
dovede představit, jak složité jsou i ty
nejjednodušší úkoly: třeba i jen vypít skleni-
ci vody.

Zkuste si kosmonautické pití!
Vezměte půllitrovou láhev a napusťte ji
vodou. Jeden z vás udělá stojku (ostatní
jej smí držet za nohy) a s pomocí
brčka se pokusí láhev vypráz-
nit. Komu se půl litru vody
podaří vypít nejrychle-
ji?

5. ÚKOL - ZNÁTE SVÉ MOŽNOSTI? (4 body)

Krátce po tvrdém přistání kosmické
lodi si trosečníci uvědomili, jak důležité
jsou zachované zásoby potravin i kyslíku
a rozhodli se s nimi co nejvíce šetřit.
Zjistěte, jak dlouho člověk vydrží bez jíd-
la, vody a jak dlouho dokáže vydržet bez
nadechnutí. Co ukládá lovcí bobřík hladu a
bobřík žízně? Kdo z vašeho klubu dokáže
nejdéle zadržet dech? Vyzkoušejte to a o
dosažených časech nám napište. Připojte
i odpovědi na otázky.

6. ÚKOL - PŘISTÁVACÍ MODUL (13 bodů)

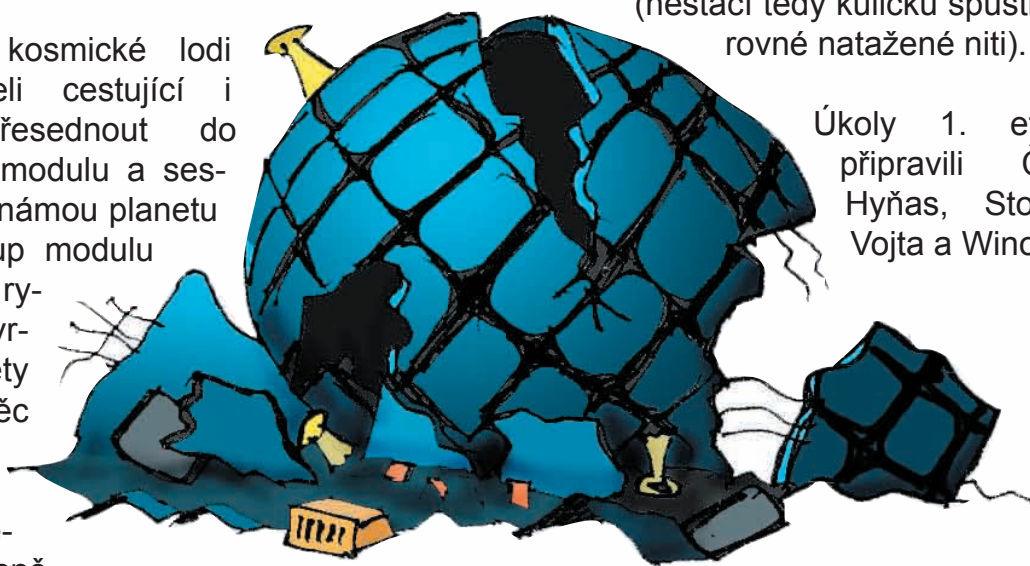
Po havárii kosmické lodi
Tribut museli cestující i
posádka přesednout do
přistávacího modulu a ses-
toupit na neznámou planetu
Tauris. Sestup modulu
v obrovské ry-
chlosti k povr-
chu planety
však není věc
vůbec jed-
noduchá,
je třeba kle-
sat po přesně

spočítané dráze tvořené složitou
křivkou, ve správný okamžik
brzdit i měnit směr a na-
koniec hladce dosednout do terénu.
Jak je vidět v komiksu, byl navíc mod-
ul poškozen úlomky z exploze kosmické
lodi,...

Sestrojte přistávací dráhu pro
modul s posádkou. Za modul
vám poslouží dřevěný nebo
plastový korálek aspoň centimetr
velký, který navléknete na kousek
drátu s háčkem na konci. Přistávací dráhu
vytyčíte z rezné nitě, kterou povedete
nejlepší trasou tak, aby modul bezpečně
přistál na povrchu. Čím delší dráhu váš
modul proletí od počátku klesání až ke
kontaktu se zemí, tím více bodů
váš klub za úkol získá.

Nejvýhodnější tedy
bude najít v přírodě vysokou
skálu nebo vzrostlý strom a
spouštět kuličku na háčku z něj
– čím vyšší bude místo startu, tím
dále je možné nit natáhnout. Zatačky na
trase je možné vymodelovat z ocelového
nebo měděného drátu (viz obrázek). Jak
dlouhou trasu přistávacího modulu se vám
podaří sestrojit? Platí trasa, kterou modul
alespoň jednou bezpečně projel bez pádu
na zem a na které je alespoň jedna zatačka
(nestačí tedy kuličku spustit po
rovné natažené niti).

Úkoly 1. etapy
připravili Čáp,
Hyňas, Stopař,
Vojta a Winoga.